

دو گزیده از مجله نامه سودمند

پیش درآمد

مجله «نامه سودمند» با مدیریت عبدالله رازی در تیرماه سال ۱۳۰۵ هجری خورشیدی در قاهره مصر آغاز به انتشار نمود. این مجله که در پی تعطیلی مجله رستاخیز با مدیریت فرد یاد شده به وجود آمده بود، از مشی ادبی و اجتماعی پیروی می‌کرد و نسبت به وضع موجود اجتماعی موضع انتقادی و اصلاحی داشت. اینک برای آشنایی با شیوه کار و نشر و اهداف اجتماعی این نشریه دو مقاله آن را برگزیده و عیناً در اینجا درج می‌کنیم. مقاله اول با عنوان «محافظه آثار ملی» درباره آثار باستانی، عتیقه جات و اهمیت این قبل آثار می‌باشد.

مقاله دوم نیز تحت عنوان «قضات عدليه ايران بخوانند» گزارش مربوط به رسیدگی به یک درخواست خسارت مرتبط با طلاق در دادگستری مصر است که در آن از زن شاکی و مطلقه حمایت و جبران خسارت شده است و مجله سودمند آرزو کرده است که ای کاش عدليه (دادگستری) ایران نیز بتواند چنین احکامی صادر نماید. این دو مقاله از شماره اول، سال اول مجله‌نامه سودمند برگرفته شده است.

یاد

محافظه آثار ملی

به قلم جناب آقای طاهرزاده تبریزی

چیزی که ما را زنده و جوان نگاه می‌دارد، کار و یادگار است.
گوته شاعر معروف آلمانی

آیا در ایران هم علم آثار عتیقه‌شناسی لازم است؟
هر ملت و قوم در حدود تاریخی خود آثاری به یادگار می‌گذارد که بلندی یا پستی
استعداد و لیاقت‌ش در روی صفحات آن آثار نمایان است.
این قبیل آثار قدیمه که از تأثیر مدد و جزرهای سیاسی و صنعتی به وجود می‌آمد
بهترین میزان ترقی است. از این جهت است که هر ملت و دولت برای خود موزه‌ها
ترتیب داده و در آن آثار قدیمه را نگاه می‌دارد ا به خصوص در قرن اخیر حس جمع‌آوری
آثار عتیقه در اروپا و آمریکا خیلی افزوده است. این جستجو و تفحص آثار قدیمه وسیله
شد که علم آثار عتیقه‌شناسی به وجود آمد و مثل سایر علوم برای خود دایره تشکیل داد
به طوری که امروز در مدرسه «تکنیک» عالی برلین، این علم را جداگانه تدریس می‌کنند.
حال که در دنیا ملیت محور شنونات سیاسی، صنعتی و اقتصادی و غیره گردیده، اهمیت
آثار عتیقه به مراتب بیشتر از اول می‌باشد.

به هر اندازه که دول پر زور درباره تزیید تعداد مستملکات خود می‌کوشند به همان
اندازه هم تاریخ شناسان و صانعان هر ملت در تکاپو هستند که صنایع ملل کم زور را به
چنگ بیاورند! آری دنیا دنیا زور است! اساس آفرینش هم در روی قوت برقرار گردیده
است! از پرنده تا درنده، از نباتات تا جمادات، از آب تا آتش، از کوچکترین کرم تا نوع
بشر، با زور بی‌زور را محو و نابود می‌کند! هم از تأثیر این قانون طبیعت است که هر ملتی
که دارای زور بازو هست در دنیا با کمال راحتی زندگانی می‌کند و هر ملتی که ضعیف
و بی‌تاب است اسیر پنجه ملل قوی می‌باشد! ایران ما یکی از آن ملل ضعیف می‌باشد که
دارای خود را نمی‌تواند حفظ بکند! بعضی اروپاییان بی‌جهت آن را «ملکت خواب»
می‌نویستند.

سودمند

مجله علمی ادبی و فلسفی

بنام اهورا مزدا و پاری و خسروان بالک

پرندوش زردشتم امد بخواب ز نور رخش مقتبس افتاب
 زدم بوسه بر پای آن کان مهر بنالیدم از جور گردون سپهر
 بدو گفتم انجه بدل راز بود که او محروم راز و دمساز بود
 قبسم کنان آیت کرد کار مرا گفت زین غصه باکی مدار
 جهان سر بسر جای درد و غم است ولی عارف از درد و غم خرم است
 که این رنج بهر دلارام بود نه از بهو اسایش و کام بسود
 چنین است رسم جهان سر بسر خورد سنگ شاخی که شدبارور
 تو در بند باداش یا مزد باش نه از اندیشه گر کس کند باز خواست
 چو شد فکر و گفتار و رفتار راست خود گفتن خویش باکی مدار
 که گرفته خونت فتد بر زمین شود نقش بروی «انا الحق» یقین
 بدربیا چو ریزند خاکستر شود دجله پر جوش از گوهرت
 پس از قرنها چونکه حقگو بخت
 نما از سخن کاخ معنی بلند
 تو ای بدهیت پارسی دری
 زبان همچو تیغ است و خامه سنار
 که در نزد دانا دلان روشن است

ملت بیدار امتیاز حفربیات را به خارجی‌ها نمی‌دهد!

یکی از بهترین و روشن‌ترین دلایل آن این است که کشوری که آثار قدیمه آن قسمتی از موزه‌های عالم را زینت می‌بخشد امروز در خود آن چیزی باقی نمانده است! اگر هم چیز مختص‌تری در گوشه و کنار باقی است از روی جهالت یا به قول یکی از اروپائیها از تأثیر رکود و خواب آلودگی نزدیک به نابودی است. یکی از بزرگ‌ترین صدماتی که به آثار قدیمه ایران وارد آمده مسئله حفربیات می‌باشد که امتیاز آن را دولت ایران به خارجی‌ها داده است. این یک نوع خرابی است. که تعمیر آن محال است! آیا آن آجرها «آجرهای لعابی» و سر ستون‌ها و حجاری‌ها و سایر آثار بر جسته‌ای که از سرای دارا کنده و در موزه «لور» پاریس به نمایش گذاشته‌اند ممکن است امروز پس گرفت؟ آیا قرآن‌ها، و نسخه‌های خطی و مینیاتورهایی که امروز در موزه‌های مختلف دنیا موجود است امکان دارد که ایرانی‌ها آن‌ها را باز خرند؟ پس اگر ما به اهمیت آن‌ها پی‌برده و پس گرفتن آن‌ها را محال بدانیم، در این صورت به جز یک وظیفه نداریم و آن هم این است که اسباب تشویق و قدردانی انجمن آثار ملی را فراهم آورده و نگذاریم که بقیه آثار قدیمه را از میان ببرند!

آثار ملی

از آن‌جانی که کلمه آثار ملی نامحدود است، لذا تا اندازه‌ای که به نظر می‌رسد این کلمه را توضیح می‌دهیم:

آثار ملی آثار باقی مانده‌هایی است که نیاکان ما در قرون‌های گذشته از خود به یادگار گذاشته‌اند. از قبیل: معماری‌ها، حجاری‌ها، سنگ‌های تراشیده، کتبیه‌ها - قبرها - شمع‌دانها - قرآن‌های خطی مذهب - نسخه‌های خطی - مینیاتورها - کاشی‌ها - خاتم کاری‌ها - قالی‌ها - زره‌ها - لباس و آلات جنگی - سکه‌ها - قلاب‌دوزی‌ها - جعبه‌ها - قلمدان‌ها - آلات موسیقی - کوزه‌های چینی و معدنی و امثال آن‌ها.

آثار ملی را چگونه باید نگاهداری کرد؟

برای نگاهداری آثار ملی دو قسم سرمایه لازم است: یکی سرمایه مادی و تشویق و دیگری سرمایه علمی و عملی است. باری برای عملی کردن این فکر یعنی نگاهداری آثار

ملی وسائل ذیل لازم است:

- ۱- از تمام بنایهای قدیمه با قواعد فن معماری نقشه برداشتن و عین آن را در انجمن آثار ملی و یا در وزارت فواید عامه نگاه داشتن.
- ۲- از تمام اثاثیه و آلات تزئین بنایهای مقدسه عکس برداشتن و با شرح حال آنها نگاهداری کردن.
- ۳- خرابه‌ها را تمیز کردن و به اطراف بنایهای که خیلی مهم است دیوار کشیدن.
- ۴- در داخل بنایها و خرابه‌هایی که در آنها آثار پرپنهای موجود است از قبیل چینی‌ها، مرمرها، گلستان‌ها، کتیبه‌ها و غیره در روزهای مهم اجازه دخول دادن.
- ۵- قدغن سخت از استعمال سنگ‌های ریخته و سایر مصالح خرابه‌ها.
- ۶- تهیه کردن وسائل زیارت [دیدار] کنندگان از قبیل تعمیر راه‌ها و غیره.
- ۷- تعمیر نمودن بعضی از بنایهای قدیمه با تصویب عتیقه شناسان و معماران عالم.
- ۸- منع خروج آثار عتیقه از خاک ایران. این آثار را باید انجمن آثار ملی به قیمت عادله خریداری نماید.
- ۹- فراهم آوردن اسباب حفريات و جمع آوری آثار کشف شده.
- ۱۰- چاپ کردن بعضی از نقشه‌های آثار ملی با رنگ و چسباندن آنها به دیوارهای تمام ادارات دولتی و مدارس و به این طریق آگاه نمودن مردم از اهمیت آنها.
- ۱۱- در هر ایالت تأسیس نمودن یک موزه و تخصیص دادن آثار قدیمه هر ایالت به موزه خود آن.
- ۱۲- جمع آوری کتابهایی که درباره آثار قدیمه ایران اروپائیان نوشته‌اند و نشر دادن یک مجموعه مخصوص درباره آثار قدیمه.

برلین - طاهرزاده تبریزی

قضات عدله ایران بخوانند.

[در مصر] شخصی به خواستگاری یکی از معلمات جوان که ماهی یازده لیره حقوق می‌گرفت قیام نمود. معلمه در اول به درخواست او راضی نشد، چون می‌دانست که هرگاه به عقد او درآید حقوقش از دست خواهد رفت و حکومت مصری زن منکوحه را به معلمی نمی‌پذیرد. ولی به

اصرار زیاد آخر به این مسئله راضی شد و استعفای خود را به وزارت معارف ارسال داشت. پس از سه ماه شوهر که دیگر کام خود را ستانده و دفع شهوت کرده بود، زن را بدون جهت طلاق داد. بیچاره چون دید که از یک طرف حقوقش از میان رفته و از طرفی به شرافتش توهینی وارد آمده به محکمه عارض شد و غیر از مهریه در خواست پنج هزار لیره خسارت کرد. محکمه پس از تحقیقات کامله حکم ذیل که لرزه در ارکان موهم پرستان انداخت صادر کرد:

«نظر بر این که زن و شوهر هر دو مسلمانند و بدون گفتگو کاملاً می‌دانند که به موجب تعليمات شریعت اسلام طلاق عقد را لغو و باطل می‌نماید و از این رو اساس این شریعت بر حق طلاقی را که بدون سبب و از روی سهل انگاری است جایز نمی‌داند. و نظر بر این که مقصود ازدواج تmutع شهوانی نیست بل غایت آن برتر و عالی تر از آن است. یعنی مقصود تشکیل یک خانواده و تولید روابط مابین زن و مرد و اقوام آنان است تا نژاد باقی بماند و این امر بلاشك اُس اساس ازدواج است.

لیکن چون ممکن است سبب‌هایی چند که خارج از اختیار ازدواج و اقوام آنان است رخ دهد حق جل و علا از روی شفقت به حال طرفین طلاق را جایز دانسته است. در این صورت فقط اقدام به این امر جایز است ولی باید کار به نهایت رسیده و چاره دیگری نباشد. نه موفق انسانیت است و نه شرط انصاف و شریعت که یک شخص زن خود را بدون سبب طلاق دهد. در انجام این حقی که به او داده شده است هم بر این حق و هم بر شخص خود و هم بر دیگران تعدی کرده است چه، قانوناً ممنوع است که شخصی در اجرای حق خود در حق همنوع تعدی کرده و به او زیان رساند

... نظر بر این که در طی مرافعه معلوم گردید که مدعی علیه در اجرای حق خود بد عمل نموده و مسئول کردار خویش است.

نظر بر این که این طلاق ناگهانی ممکن است به مدعیه زیان رساند و نه فقط کاری که داشته از دست برود بل به شرافت او لطمہ وارد آید و مقامش را سست‌تر از آن که در قبل از ازدواج بوده نماید.

نظر به این که روابط ازدواج بسته به معنی بلند آن است و به سهولت و فقط برای هوا و هوس نبایست آن را بست و باید قبل از گسیختن رشته نتایج آن را پیش‌بینی کرد و حقوقی که

به موجب قانون شرع برای زن معین گردیده محترم شمرد.

نظر بر این که محکمه موافق با نظریات مدعیه است که درخواست خسارتی در ازای تعدی که به او از اجرای حق طلاق وارد آمده می‌نماید.

نظر بر این که به علاوه مشارالیها درخواست یک صد لیره پس افتاده کابین خود را می‌نماید چنان‌چه در عقدنامه مذکور است و معروض با وجود حکم محکمه شرعی مورخه ۲۱ دسامبر ۱۹۲۵ از پرداختن سرزده است.

نظر بر این که در مبلغ خسارت زیاد درخواست شده است.

به این جهات محکمه مصطفی افندی علوی را به پرداختن مبلغ یک هزار و صد لیره به علاوه تمام مخارج مرافعه محکوم می‌نماید که به مشارالیها بپردازد. انتهی» آری این است عدالت و این است تمدن که هم موافق حقیقت اسلام است و هم حافظ حقوق بیچارگان. البته خوانندگان می‌دانند که مصر هم یکی از ممالک اسلامی است و مصریان نهایت پای‌بند به مذهب خود هستند و تاکنون تبلیغات مبلغین مسیحی چندان نتیجه‌ای نبخشیده بل نخواهد بخشید، لذا خدای نکرده از روی بی‌اعتقادی به مذهب نیست که این گونه حقیقت اسلام را از دریچه تمدن اروپائیان فهمیدند. بل به واسطه این است که دانسته‌اند هر چه موافق با عدالت است، موافق با اسلام است و آن‌چه ظلم است شارع مقدس از آن بی‌zar است.

ای کاش ایرانیان هم یک روز دریابند که مقصود از بعثت حضرت رسول حق پرستی، آبادی عالم، رفع ظلم، ترویج عدل و تمدن بوده است. ■

پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی